

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Anthologia Sacra

Ex Probatissimis Vtrivsqve Linguæ patribus collecta, atque Octastichis
versibus comprehensa

Billy, Jacques de

Parisiis, M.D.LXXV.

Octastichorum scholia. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50828)

*Q*uo magis à Phæbo distat soror hoc magis nobis
 Fulget: at à supera lumine parte caret.
 Cum verò fratri iuncta est, non lucida nobis
 Illa quidem est: supero fulget ab orbe tamen.
 Esse Deo quisquis cupit ergo fulgidus, ipsi
 Hereat, & mundi spernat inane decus.
 Nam quò mortales quisquã est magis fulgidus inter,
 Hoc minus est magno fulgidus ille Deo.

Octastichorum scholia. 2.

Aug. e- Quo magis) Augustinus hunc
pist. 119. scripturæ locum. Sultus vt luna
 mutatur, ad Adamum eiusque
 posteros accommodans, his ver-
 bis vtitur: Quis est stultus ille,
 qui tanquam luna mutatur, nisi
 Adã, in quo omnes peccauerunt?
 Anima quippe humana, recedens
 à Sole iustitiæ, ab illa scilicet in-
 terna contemplatione incõmu-
 tabilis veritatis, omnes vires
 suas in terrena conuertit, & eò
 magis magisque obscuratur in
 interiorib⁹ ac superioribus suis.

Sed cum redire cœperit ad illam
 incōmutabilem sapientiā, quan-
 to magis ei appropinquat affectu
 pietatis, tanto magis exterior ho- 2. Cor. 4.
 mo corrumpitur, sed interior re-
 nouatur de die in diem: omnis-
 que lux illa ingenij, quæ ad infe-
 riora vergebat, ad superiora cō-
 uertitur, & à terrenis quodam-
 modo aufertur, vt magis magis-
 que homo seculo moriatur, & vi-
 ta eius abscondatur cum Christo
 in Deo mutatur ergo in deterius,
 ad exteriora progrediens, & in
 vita sua proiciens intima sua. Et
 hoc terræ, id est iis qui terrena *Ecccl. 10.*
 sapiunt, melius videtur, cum lau- *Psal. 9.*
 datur peccator in desideriis ani-
 mę suæ. Mutatur autem in me-
 lius, cum intentionem suam &
 gloriam à terrenis, quæ in hoc
 seculo apparēt, paulatim auertit,
 & ad superiora ab inferioribus

S A C R A

conuertit. Et hoc terræ, id est, iis
Act. 26. qui terrena sapiunt, deterius vi-
 detur. Hactenus Augustinus. Eo-
 que spectat quòd Paulus, cum
 eximiam quandam ac singularè
 apud Agrippam orationem ha-
 beret, insanix tamè insimulaba-
Act. 2. tur: & Apostoli, cum diuinissimè
 in eis Spiritus sanctus loquere-
 tur, pro temulentis habebantur.
 At enim uero is, qui verè ac seriò
 Christi fidem profitetur, è mun-
 di iudiciis pendere minimè de-
 bet, qui, vt cæcus de coloribus,
 iudicare consueuit: verùm eo po-
 tius nomine præclarè secum agi
 censere, quòd apud mundum in
1. Cor. 1. stulti existimatione sit, illud vide-
 licet exploratum habens, huius-
 modi stultos & infirmos à Deo
 electos esse, vt fortia confundat.
 Multo etenim fatius est tantisper
Col. 3. expectare, dum Christus vita no-

stra appareat, vt vna cum eo in gloria appareamus, quàm hîc ad breue tempus fulgere, ac deinde in fumû dilabi, vel, vt rectius loquar, sempiterno igne conflagrare. Porro quo magis illustretur ea similitudo, quam hoc carmine expressimus, non alienum fuerit id in medium proferre, quod Augustinus rursus ait, hunc Iobi locum exponens, Si præcipit lunæ & non lucet. Fortè, inquit, rationalis animæ natura figuratè hîc insinuatur, cui sol intelligibilis est lumen illud verum, quod illuminat omnem hominem. Et quoniam tanto magis luna lucet terrenis aspectibus, quanto magis recedit à Sole, cum autem appropinquat Soli, interimitur terris, intelligamus animæ diuinitus præcipi, vt superata natiuitate terrena atque mortali, qua splen-

Iob. 25.

S A C R A

dor eius apparet terreno sensu
videntibus, appareat & propin-
quet subiugeturque sapientiæ:
quod eius luce secretissima exul-
tās, caueat facere iustitiam suam
Mat. 6. coram hominibus, vt videatur
ab eis: sed, cum gloriatur, in do-
mino gloriatur: quia & cum ap-
paret hominibus, dono Creato-
ris apparet.

Rebus caducis fidendū non esse.

3.

AN sapit is, pressus qui fluctibus arripit algam:
Nec solidis nixus littora tuta petit?
Haud magis ille sapit, qui vite in fluctibus huius
Preponit solidis fluxa, miserque perit.
Vt fugias igitur tanti discrimina ponti,
Nec caput ista minax obruat vnda tuum:
Spemque, fidemq;, agapemq; tene, fluxa omnia linquēs.
Has nihil in tabulas vlla procella potest.

S C H O L I A.

Huius Carminis argumentum
à Bernardo mutuatus sum, cuius